

Z NEBRASKY

Ženská Hlídka

— Frank Rozoc, syn bohatého farmáře, byl sice dosti opatrný, ale přece jen ne dosti chytrý při svém zlodějském kouzlu. Obarvil dva kradené koně od hlavy až ke kopytům, též sobě si nabarvil vlasy a oholil vousy, ale přijal za prodané koně check na místo hotových peněz a ušeloval jej ve své tobole, jak zní žaloba, zadaná v Seward. Rozoc jest star 21 let a byl pohnán před distriktní soud pod zárukou \$1,200. Konec náležel Janu Osehayerovi a Josefu Dvořákovi. Před 10 dny učinil Rozoc smlouvu s jistým kupcem koní, že mu prodá dne 26. října dva koně a přivedl mu také skutečně tyto koně pod jménem Petr Kader. Sheriff byl uvědoměn o krádeži koní. Nedlouho potom byl Rozoc zatčen. Check byl nalezen v jeho peněžence a tvořil dostatečný důkaz o jeho vině.

— V "Pískových kopech" v Nebrascce jest jedno městečko, v němž bydlí dle posledního censusu 264 osob. Jest obklopeno kopečím kolem dokola, ale dosud ani jedno město v celé zemi nemůže se vykázat takovou prosperitou jako toto. Pískové kopece poskytují s dostatek trávy pro tisíce kusů hovozího dobytka, a malá údolí mezi kopečím zaopatřují stárou potravou pro kravné voly, které se každým rokem posílají ze stánie. Jako důkaz prosperity malého města, zprávy bankovních inspektorů z kanceláře státní bankovní rady praví, že v městě jest banka. Za obvyklých okolností nemohlo by býti myslitelné, že vlastník banky v městě s obyvatelstvem nedosahujícím ani počtu 300, mohl by čítati se mezi peněžní krále a přece tato malá banka, dle nejnovějších výkazů, má \$546,000 vkladů. Banka má základní kapitál \$30,000 s přebytky \$15,000. To znamená, že v tomto malém městě má každý obyvatel ať muž, žena či dítě průměrně \$2,084 a každá rodina \$10,420.

— Jihozápadní liga mlynářů, složená z mlynářů z Missouri, Texasu, Nebrasky, Kansasu a Oklahomy, měla schůzi v Lincoln. Hlavní otázkou na schůzi bylo projednávání nařízení Mezinárodní obchodní komise, dle kteréhož mlynáři mají vyvážeti z mlýna množství mouky, rovnající se 3/4 váhy dovezené pšenice a otrubové 1/2 váhy. Na toto nařízení byl všeobecný stesk ze strany malých mlynářů, poněvadž prý směřuje k centralisaci průmyslu a bude mít v zápětí, že malé mlýny budou nuceny zanechat výroby mouky, na prospěch velkých podniků městských. Mezi účastníky sjezdu bylo i ze vidění senátora Longa z Kansasu, Henryho Lassena z Wichita, Hugona Boose z Kansas City a několik jiných prominentních mužů z Kansasu.

— H. C. Lindsey, státní knihovník, byl zvolen za předsedu Sdružení Nebraských Knihovníků; sl. Elizabeth Smithová z Chadron za místopředsedku; Eva Greenová z Fremontu za druhou místopředsedku; sl. Blanche Hammondová z Omahy za sekretářku—pokladní.

— Asi 250 osob shromáždilo se v městském auditoriu v Lincoln ve čtvrtek večer, aby vyslechli kongressníka Norrisa, kandidáta strany pokrokové do senátu S. S., a Paula Clarka, kandidáta pokrokovců do kongressu v první distriktu.

— Společnost Burlingtonské dráhy rozvezla po Nebrascce 350 bušlů nového druhu zimní pšenice. Pro pokus zaseto bylo na každé vybrané pole po 5 bušlích. Na farmě S. F. Pennyho u Sargent asi míli od nádraží dráhy bylo totéž množství pšenice zaseto dne 10. října a dnes jeví se v dobrém stavu pro zimu.

— August Wilkening, který opustil svoji rodinu a bydlil s ní v Nebrasky City, spáchal sebevraždu, střílel se do hlavy. Byl star 76 let a před 10 léty přistěhoval se z Německa. Zanechává vdovu, čtyři syny a dvě dcery.

— Bird Hill, syn Karla Hilla, který bydlil pět míli na severozápad od Yorku, vyšel si v neděli

na hon podél Lincolnského potoka. Asi o hodinu později byla nalezena jeho mrtvola na břehu potoka. Koroner Metz byl uvědoměn a sledal, že smrt byla zaviněna náhodou. Jeho puška spustila, a náboj vnikl do levé strany plíce. Zanechává ženu a tři děti.

— Pohřeb Granta Kotnera, který zemřel v omažské nemocnici v pátek ráno, konán byl z residence rodičů jeho paní v Plattsmouth v sobotu odpoledne za hojně účasti obecnstva. Pan Kotner zanechal ženu a tři děti, otec a matka, osm bratrů a tři sestry. Byl star 34 let a byl vážen od každého, kdo jej znal. Jeho smrt byla následkem úrazu, který utrpěl jako zaměstnanec společnosti drah. Dostal se mezi dvě káry a nikly se nezotavil.

— T. W. Kirkpatrick, jeden z nejprvnějších osadníků okresu Clay a po několika let usedlý ve Fairfield, náhle zemřel v pátek v tomto městě. Zemřel byl star 72 let, byl starým vojenským vysloužilcem a byl vážen ode všech, kdo ho znali. Právě se vrátil z pošty a odevzdával své manželce dopis, skácel se však náhle k zemi a než přišel lékař, byl již mrtev.

— Státní superintendent Delzell vrátil se právě z Almy, kde měl řeč před zasedáním krajské výchovatelské organizace, kteréto zasedání trvalo celý týden a mělo za účel vycvičení dětí v domácních pracích a pod. Asi 150 dětí z různých částí okresu účastnilo se vyučování, které řídil prof. Gramlich ze státní agrikulturní koleje; prof. Anderson, který popožíval svou cestu po Evropě a pí. Sabinová z Beatrice, která vyučovala domácím naukám, byli učitelé. Tento kurs setkal se s velkým úspěchem, a bude v něm přístě pokračováno.

— Adjutant generál Phelps pracuje o předložce, která má opatřit dosti veliké místo pro vystavení státní zbrojnice. Nyní jest podobně zařízen v basementu státního kapitolu, v osmi nebo desíti místnostech a jest vidáno nebezpečí zničení ohněm, nebo jinému poškození. Všichni vládní inspektori, kteří přijdou do Lincoln, kritizují toto opatření a hazardnost jeho. Dle plánů Phelpsových bude zbrojnice postavena v některém městě, které jest dosti velké, aby mohlo míti dvě až tři setny vojenské posádky. Ovšem předložka neudává, kde má býti zbrojnice umístěna, ale bude to jistě některé větší město ve státě.

— Henry T. Oxnard, cukerní král z Nebrasky, který má pozemkové zájmy v okrese Scott's Bluff, byl tam několik dní, řídil práce, směřující ke zlepšení jeho farmy a obstaráváje i jiné záležitosti. Jeho návštěva uvádí se též ve spojení se zřízením nové továrny, a on sám řekl, že za nedlouho bude postavena továrna v okrese North Platte, avšak netvrdil že bude sám činně při jejím založení účastněn, rovněž neudal místo, kde bude založena.

— Charles W. Ware, generální manager železnic Union Pacific byl v Sidney začátkem tohoto týdne, jsa na cestě do Omahy po všech městech, kterými projíždí dráha tato, za účelem informace o ulehčení dopravy uhlí. P. Ware připisuje nedostatek uhlí nemožnosti obdržeti nákladní vozy, která vzrůstá tím, že obchodníci užívají vozů na dlouhou časovou vzdálenost.

— Asi před týdnem čtletá deerska manželá Landových z McCool manila se se svým oblibeným psem, když jindy kůň vyhodil a kopl děvčátko do tváře. Zranění bylo tak těžké, že mu divčínka v nátek ráno podlehla.

2. Moderné zařízený hostinec
— vlastní nyní
KARL SEMERÁD
v č. 511—17 ul. — McPhew Bldg., DENVER, COLO.

Výborné a stále čerstvé pivo na šepu. Vlna a ostatní kořalky a likéry pouze té nejlepší jakosti. Krajanům z Colorado a ze záp. Nebrasky zaslá jakékoliv nápoje na požádání. Píste si a cený. 1912

Marie Jirásková, Addy, Wash. Ctěná redakce a milé družky! — Dnes jest takové deštivé počasí, že se člověk ani ven nechce, proto z dlouhé chvíle jsem se rozhodla zavítat mezi Vás etěné dopisovatelky. Mnoho toho nevím, ale snad se mně něco přeče z paměti vyklubu, když nic jiného aspoň ty rohlíčky, na které mě pí. kno-tra O. laskomně udělala. Chej Vám totiž pověděti, jak se dělají, neb ze své vlastní zkušenosti dobfé vím, že to není pro obyčejnou kuchařku lehkostí, právě pekařské rohlíky uděláti. Těsto se udělá stejně dobré, jako na koláče, jenže o něco tužší, nechá se dvakrát vykysat, načež se na vále rozválí a natrhají se stejnoměrné kousky, (čím větší, tím lepší, aspoň se jich na počet tolik nesní) tyto se válečkem rozválí na dlouho a dlaní po délce se to sběžně stočí a spíčka konce na prostředku rohlíku se přimáčká a rohlík se do polokruhu zahne a nechá se na moukou posypaném prkénku zkusati, musí se však klást tak řídko od sebe, aby k sobě nepřilnuly. Pak se natrou. Mětičkou namočenou v mléce a posypou se dle libosti a sice ke kafflíku se sekanými mandlemi a hrubě utlučeným cukrem a pro pány k pivěčku se soli a knímem neb fenyklem a kladou se do holé prostředně rozpalené trouby. Při mírném ohni se pečou asi půl hodiny, upečené se pak pomastí máslem a posypou k vůli lepšímu vzhledu ještě třeba cukrem. Dojista se bude mnohá z družek diviti, jak já to tak dobře po pekařsku znám. Inu vylýl jsem byla za svobodna u bratra pekaře, ve dne za kuchařku a prodavačku a v noci při pečeni za pomocnici. Odsazovala jsem pečivo všeho druhu a štrejchovala, ale běda, když jsem je polčila, tu jako každý učeďník, byla jsem i já mučedník. Nejhůře se mi vedlo, když se bratřovi něco nepovedlo a já se tomu dala do směchu, tu v takovém záchvatu šílenství mě řítily všechny ty sčochané rohlíky přes hlavu anebo po hlavě, neb můj bratr byl velmi přehlý člověk; ale já jsem vždycky vyhrála, neboť jsem utekla domů k tatínkovi a nešla jsem dříve zpět, dokud bratříček nepřišel s prosíkem. Konečně mě z toho vysvobodil můj mužiček, ale ten nemí tak vzteklý, spíše neposlušný a tvrdohlavý. Inu každý má nějakou chybu a i my ženy nejsme bez chyb. Jenom, že ty své chyby nikdo na sobě nevidí. Milé družky, jak pak se Vám líbil dopis p. Nolla v Ženské Hlídce, vidíte že se to hezky vyjímalo jako karafiátek mezi dvěma kvetoucími růžemi, však ona paní pořadatelka dobře věděla, jak a kam jej má vřadit, on si toho ale věru také zasloužil, neboť nás nijak nepodečňoval. Takovým pánum můžeme přece dovolit přístup mezi nás, aby to bylo jedněm, než-li pravda? Jen píšte hodně a často, jste nám všichni takoví vítáni a vezměte sebou svoje paní, aby to šlo do páru. Pravdu mají ti, kteří tvrdí, že jest politika špinavá, ale aby k ní připustili ženy, které by jí dovedly jistě vyciust a vyžehlit, to za žádnou cenu nechť, čím více se špína o špinu otírá, tím více zavání. Kdyby byla ona sufražetka při schůzi onomu feďákovi skočila do ředí stran rodinné výchovy dítek, tu myslím, že by se jí podobně cti nebylo do stálo, ba naopak referovaly by se, jak mají v tomto ohledu býti ženy mužům nápomočny. Aref, vylýf ruce z masa a kosti k tomu máme stejně, jako oni, či ne? Ale pakul se tyče práce při důležitosti politiku, to si už oni začali bez nás; kdo pak by jim blblal pak doma hospodářství? Dobrá žena přý jest základem budoucnosti, tak to o nás tvrdí ti slavní mužové, ale že při tom máme pracovat ruku v ruce společně s muži, to již mnozí ve svých úvahách neuznávají. To jest pak spravedlnost na světě, ženám blá-sal zodpovědnost za výchovu dítek, ale k tomu je nepřipustit; dle toho mají pak matky své dítky řádně vychovávat, dle těch vy-

nějších zákonů, ty jsou již dnes tak sflastrovány, že člověk s nejbystřejším zrakem nerozezná le od rubu. Dále se divím paní pořadatelce, že nevěří v peklo, já zase ano, jenže jiným způsobem, než ti přemrštění pobožnístkáři; peklo máme my ženy na této životní pouť a čertem jest ten, kdo nám jej činí nenesitelným a to zlaté nebičko si dobudem až tu více nebudem. Myslím, že jest již na čase obrátit listek a pověditi etěným etěnářkám něco ze svých domácích výzkumů. Zažloutlé prádlo se vybělí v létě na trávníku při parném sluníčku za stálého polévání vodou, tak často, aby ani nezasechlo, aneb v zimě za slunečného dne prostře se prádlo na sněh a nechá se několik hodin ležet, což vykoná tužé službu. — Krvavé skvrny dají se nejlépe odstraniti, když je před namáčením potřete za sucha hezky mýdlem a namočíte na malou chvíli do luhové vlažné vody — tak skvrny ihned z prádla zmizejí. — Koberec se nejlépe čistí kyselým zelím, kterým se koberec tře, pak vyhlíží zase jako nový. Prozatím jsem toho napsala již dnes dost, až zase přístě povím více. Na shledanou!

J. W. Wolenská, Glendive, Mont. Ctěná redakce! Musím vám také nechat vědět, jak se zde mají v Montaně. Úroda byla dobrá, oves sype až 80 bušlů po akru, pšenice 35 bušlů a len až 27 bušlů; zelenina zde roste nad míru velká a čistá ode všeho hmyzu a výborné chuti. Ovoce je zde také hojnost, až 30 bušlů z jednoho stromu, sena také dost, takže nebude žádné nouze o krmivo. Uhlí zde jest také a nutno jej jen vykopat a se dřívím jest to samé. V zdejším krajině jest hodně Čechů a stále ještě příjízďí. Štípek v Montaně jest pravá česká osada, kde jsou 3 elevatory, veliký "lumber yard", několik obchodů, kterým se dobře vede. Češi jsou na všech stranách usazeni a také sem mnoho rodin přímo ze staré vlasti příjízďí. Počasí jest zde pěkné, ať jsou dni sebe teplejší, noc jsou vždy příjemně chladné, takže člověk může dobře spáti. Okresní výstava byla vesle pěkná, obzvláště zahradietví vynikalo, mnohé hlávky zelí vážíly až 40 liber, což jsem na moje oči viděla. Kdo by se chtěl o tom přesvědčiti, může sem přísti rok na výstavu zavítat a já mu za to ručím, že bude překvapen až uvidí, co všecko se zde rodí. Srdečně vás zdravím.

Linka Šmahova, Ravenna, Neb. Ctěná redakce! Již několikrát chtěla jsem též do milé Ženské Hlídky napsati nějaký dopis, ale neměla jsem nikdy dosti látky a neb neměla jsem dosti odvahy, domnívala se, že by dopis můj mohl býti hozen do koše. Dříve však musím milé etěnaře a etěnářky seznámit s pisatelkou. Je to mu právě 3 měsíce, co jsem na loď George Washington opouštěla břehy Evropy. Cesta na moři byla krásná a též hodně veselá. Na loď této vraceli se též někteří Sokolové ze šestého Vsesokolského sletu a ti nám jejich denním evičením opravdu mnohou chvíli času příjemně zkrátili. Dne 10. srpna dorazila jsem šťastně k efilé cestě. Od strýčka i tetičky byla jsem velice přívětivě přijata v novém našem domově. Život můj byl pro mne z počátku poněkud nudný. V nedlouhé době seznámila jsem se však s Marfou Bursákovou, Heňáčkou Špěvkovou a Gustavou Jelínkovou, které staly se mně opravdovými přítelkyněmi. A teď začíná v celé české Ravně veselojší život. Ve čtvrtek dne 31. bude se zde hráti divadlo, které sehraje Sokol a v němž má svoje maličkost také slovo. Hodláme zde též založiti dámský odbor Sokola. Doufám, že se mně zde bude nyní lépe líbit, když zde bude veselí. Právě jsme přišli ze skousky. Doufám, že Ravněští Češi budou se mnou jako s novou divadelní sítou spokojeni. Zatím koním a zdravím srdečně všechny etěnaře a etěnářky.

Ctěná slečna s radostí Vás přijímáme v kroužek našich dopisovatelek Ženské Hlídky a budeme se těšiti na Vašou návštěvu. Vaši Jste nám srdečně vítáni.

Aténe redakce, milé etěnářky a etěnáři Pokroku! Přijměte ode mně nejdříve srdečný pozdrav. — Milé sestry dopisovatelky musím Vám sdělit, že zde již máme po rannahavé práci a pole jsou již poněkud tuhé a tu je naší povinností navštívit jednou za čas naši milou Hlídku a společně se seznamovat a pobavit. Také Vám musím sdělit, že letošního roku byla zde dosti dobrá úroda jak obilí tak i ovoce a zeleniny, takže jsme všichni spokojeni. Dne 16. a 17. měli jsme zde farmerskou výstavu. Du Bois hostil a vítal v tyto dny ne sta ale tisíce návštěvníků, neboť není pamětníka, že by se bylo někdy sešlo v Du Bois více lidí, jako roku letošního v době výstavy. Bylo to mnohem lepší než o dlužaji a občané se všestranně vynasnažili, sebrali mezi sebou přes 100 dollarů a zabilili nějaký ten kus dobytka, trochu drůbeže a také kávou a chlebem hostili zdarma návštěvníky; hudba hrála po oba dva dny a večer byla taneční zábava a divadlo; zdejší muzikanti si ještě přijednali, tak že jich hrálo přes dvacet, že byla radost se na ně podívat. Můžeme Bohu děkovat, že nám popřál v tyto dny výstavní krásné počasí, každý si líboval, jak je hezky teplo, prapory vlály nad městem, které bylo plno světél různých barev. Čekala jsem pořád, že snad někdo moudřejší, nežli jsem já, zaslé dopis do milého Pokroku ale nikdo až dosud se o tom mi slovem nezmiňil, tedy odhodlala jsem se k tomu já. Jsem jista, že milí etěnaři zdejší mají dosti látky ku psaní o zdejším krajině, o žněch, o suchu a sklizni, ale že přece rádi etou zprávy jině, tedy žádám et. redakci a laskavě uv-

tejnění této zprávy. Ráda čítám dopisy jak ze staré vlasti tak i zoh-jší, a echem-li je čistí, tu jest naší povinností podávati občas nějaké zprávy a zajímavosti ze svého okolí; což bychom si měli všichni v paměť vštípití. Srdečně Vás zdravím.

Marie Yandová, Fairfield, Neb. Ctěná redakce! Vzhledem k dopisu Rozalie Průchové z Newport, Mich., uveřejněný v Pokroku ze dne 23. října, žádám o laskavé uveřejnění následujících řádků. — Drahá sestřince! Byla jsem velice překvapena tvým dopisem, když jsem jej přčetla a zároveň jsem byla velice zarmoučena, že tvoje drahá sestra zemřela, vyslovuji ti tímto moji přímou soustrast. Z dřívějšího tvého dopisu jsem se dozvěděla, že tvůj syn je nakupovatelem dobytka u Cudahy v Omaze. Můj syn Geo. Yanda z Ravenna, Nebr., tam dojíždí s dobytkem a proto tě prosím, zašli mně jeho adresu, aby se tam mohli oba seznámiti. Drahá sestřince to mně přimělo k tomuto dopisu, že jste přijeli z Detroit k nám, to jsem byla ještě svobodná. Pamatuji se dobře, já a moji dva bratři zůstávali jsme tehdy na Lawtin Ave., kteréž se dříve říkalo Sullivan Ave., když jsi k nám s tvým mužem a tvoji sestrou zavítala. Bývaly to lepší časy, když jsme byly ještě v mladším věku. Úroda letošního roku je neúspěšná; koňská nemoc však zde strašně fáčila, takže někteří farmáři přišli o všechny koně. — Srdečně tebe zdravím i všechny etěnaře!

Novým předplatitelům na "Pokrok" nabízíme za premií I ročník "Česko-Amerického Venkova" za doplatek pouhých 25c

Konáme nyní obrovské přípravy pro okázalé uvedení do sezony ve spojení s pěkným a úžasným obchodem, který jsme uzavřeli s největším výrobním domem cenového klenotnického zboží v New Yorku.

V omažských novinách, v neděli dne 10. listopadu, uveřejníme oznámku, která bude se líbiti a překvapí lidi tak daleko, kam vliv této velké metropole sáhá.

Bude to velikou událostí, plnou prospěchu a štěstí pro každého z vás. Dejte pozor na to.

Antonie Štastný, Du Bois, Neb. Ctěná redakce, milé etěnářky a etěnáři Pokroku! Přijměte ode mně nejdříve srdečný pozdrav. — Milé sestry dopisovatelky musím Vám sdělit, že zde již máme po rannahavé práci a pole jsou již poněkud tuhé a tu je naší povinností navštívit jednou za čas naši milou Hlídku a společně se seznamovat a pobavit. Také Vám musím sdělit, že letošního roku byla zde dosti dobrá úroda jak obilí tak i ovoce a zeleniny, takže jsme všichni spokojeni. Dne 16. a 17. měli jsme zde farmerskou výstavu. Du Bois hostil a vítal v tyto dny ne sta ale tisíce návštěvníků, neboť není pamětníka, že by se bylo někdy sešlo v Du Bois více lidí, jako roku letošního v době výstavy. Bylo to mnohem lepší než o dlužaji a občané se všestranně vynasnažili, sebrali mezi sebou přes 100 dollarů a zabilili nějaký ten kus dobytka, trochu drůbeže a také kávou a chlebem hostili zdarma návštěvníky; hudba hrála po oba dva dny a večer byla taneční zábava a divadlo; zdejší muzikanti si ještě přijednali, tak že jich hrálo přes dvacet, že byla radost se na ně podívat. Můžeme Bohu děkovat, že nám popřál v tyto dny výstavní krásné počasí, každý si líboval, jak je hezky teplo, prapory vlály nad městem, které bylo plno světél různých barev. Čekala jsem pořád, že snad někdo moudřejší, nežli jsem já, zaslé dopis do milého Pokroku ale nikdo až dosud se o tom mi slovem nezmiňil, tedy odhodlala jsem se k tomu já. Jsem jista, že milí etěnaři zdejší mají dosti látky ku psaní o zdejším krajině, o žněch, o suchu a sklizni, ale že přece rádi etou zprávy jině, tedy žádám et. redakci a laskavě uv-

Cena životních potřeb jest, mírně řečeno, dosti vysoká

Chcete ji snížit?

Tisíce a tisíce kupců v Omaze a sousedství vám poví, že nejlepší cesta k tomu je:

zkuste HAYDEN'S nejprve

Srovnání ukáže vám, že jakost a hodnota zboží jest tu vytečná, jinými slovy, že jste jisti, že kupujete stejnou jakost za menší cenu, vytečnou jakost za stejnou cenu. Viste velkou zvláštní nabídku v oděvech a svrchních kabátech, velkou lázi v houních, obuvi a krajách tento týden u —

HAYDEN BROS.